

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

"Fill estimat en el Senyor. Com n'hem d'estar agraïts al nostre Jesús, que ens ensenya a viure despresos i abnegats. Sí, fill meu, Jesús en tot; igual que la nostra venerable Gemma que, impulsada per l'amor que sentia per Jesús, volia pensar, actuar i palpitava només per aquest amor seu, que tant estimava. Ah, Ignacio, si només poguéssim comprendre com Jesús ens estima! Estem agraïts, som bons, som sants! Sí, fill meu, mai com ara Jesús desitja ànimes santes, ànimes heroiques que confonguin el món covard, donant exemple d'heroisme i penitència. Procurem, fill meu, amb totes les nostres forces, ser ànimes grans, ànimes abandonades en el seu cor, ple d'amor pel nostre. T'estimo molt, fill meu, i perquè t'estimo, et porto molt a prop, en el cor que, encara que sigui petit, és un cor de mare. I, com a mare, al nostre amor Jesús, tan estimat, li demano que et doni la perfecció perquè puguis aconseguir la santedat més gran.

Fill meu, recorda que demà és la festa de la Verge Immaculada, que és Reina del Cel i Mare nostra. Visca la Verge! Visca Maria! Visca la nostra Mare! Fill meu, demana a la Verge Immaculada que et doni la força i el coratge de quedar-te cast, per aconseguir la puresa que tant fascina la Bondat divina. Ah, si les ànimes fossin capaces de comprendre l'amor de Jesús i de Maria per una ànima que sigui casta!

No tinguis por, no tinguis por, no t'angoixis si de vegades sents passions. El maligne no es cansa mai, i espera el moment per fer-te vacil·lar i entristir els teus afectes de puresa. Tu triomfaràs, fill meu. I el maligne haurà de tornar enfurismat a l'infern.

Sí, Ignacio, abandona't a Maria, la Verge Immaculada, que t'estima tant; Adéu, fill meu. Demà, com un nen petit i tendre del meu cor, et portaré a la nostra Mare perquè ella t'ofereixi al nostre Jesús, i la nostra venerable Gemma t'ensenyi el camí per entrar cada dia més profundament en tantes bondats divines.

Amb Jesús, Maria i Gemma, t'estima la teva Mare, Magdalena de Jesús, Maria i Gemma."

El 7 de desembre de 1931, vigília de l'Immaculada Concepció de Maria, Magdalena escriu aquesta carta, en llengua espanyola, a Ignacio de Llanza Montoliu, recomanant-li devoció i amor a la Mare de Déu, perquè l'ajudi a superar els perills de la vida i les temptacions del diable.

La carta revela com Magdalena estimava Ignacio com una mare pot estimar un fill. Quan, el 13 de juliol de 1933, es va col·locar a Banyoles la primera pedra del monument a la beata Gemma Galgani, va ser Ignacio de Llanza qui va pronunciar el discurs sobre el significat del monument i la figura de Gemma. Durant els primers mesos de la guerra, Magdalena va intervenir per salvar la vida d'Ignacio i els seus familiars.

Poc després de la mort de Magdalena, el 24 de juny de 1956, Ignacio va declarar: «De la seva unió amb Déu derivaven totes les virtuts que l'adornaven. D'aquí el seu total

despreniment a les criatures i a totes les coses, sense deixar d'estimar les primeres i d'interessar-se per les segones, veient Déu en tot; d'aquí també la seva absoluta indiferència a les lloances i als vituperis; d'aquí la seva enorme capacitat de sofriment i la seva força per amagar-lo; d'aquí la seva extraordinària puresa i amor a una virtut tan sublim: ella semblava superior i aliena al món dels sentits, immunitzada, preservada de la més mínima impressió, idea o pensament contrari a aquesta virtut angèlica, però sense la més mínima ombra de fanatisme; i com inculcava, amb quina santa eficàcia, el cultiu i amor d'aquesta admirable virtut que tant encanta al Cel!”.

Això ja es revela en aquesta carta del 7 de desembre de 1931. Aquí ja s'evidencia la gran devoció mariana de Magdalena. Al jardí de l'Institut, va manar construir una «gruta de Lourdes» com a fervent homenatge al lloc on la Verge es va declarar Immaculada Concepció. Apòstol de la caritat, Magdalena va visitar Lourdes diverses vegades amb els malalts per a obsequiar la seva estimada Mare. Poc abans de partir d'aquest món, es va prostrar de nou davant la gruta per a rebre la benedicció del seu celestial i maternal confident sobre els projectes i dificultats que amagava en el seu cor. Una vegada més el Senyor va segellar el caràcter marià de l'Institut cridant a Magdalena a l'abraçada divina en ple mes dedicat a la Mare de Déu, el 15 de maig de 1956.

Maria: la verge, la dona discreta i silenciosa de Natzaret, la gran contemplativa que no obstant això s'interessava pels altres, com en Canaà de Galilea i en el seu caminar natural entre la gent de la seva terra, va enamorar el cor de la Mare fundadora, que va fer d'això la norma de la seva pròpia vida.

Viure el 15 de desembre “A l'ombra de l'alzina”—una setmana després de la solemne festa de la Immaculada Concepció i poc abans d'iniciar la Novena de Nadal— és una preciosa oportunitat per a meditar el misteri de la Immaculada Concepció i deixar-se guiar per ella, i amb ella viure el misteri d'amor de Nadal: Jesús que neix per a cadascun de nosaltres.

